

Πληροφορίες για την Ακρόπολη της Αθήνας

Η λέξη "Ακρόπολη" σημαίνει την άκρη της πόλης, και υπάρχουν πολλές ακροπόλεις σε όλη την Ελλάδα. Ήταν πάντα χτισμένες σε υψηλό σημείο, και συχνά χρησιμοποιούνταν ως καταφύγιο και τόπος για την άμυνα κατά των διαφόρων εχθρών. Η Ακρόπολη της Αθήνας είναι η πιο γνωστή από όλες, και επομένως συχνά αναφέρεται ως "Η Ακρόπολη". Δεσπόζοντας πάνω από την πρωτεύουσα, η Ακρόπολη είναι ένα πολύ εντυπωσιακό θέαμα και δίνει μια πραγματική αίσθηση για το μεγαλείο των αρχαίων Ελλήνων.

Μυθολογία :Ο ιδρυτής της Αθήνας, σύμφωνα με τη μυθολογία, ήταν ο βασιλιάς Κέκροπας. Είχε γεννηθεί από την γη και ήταν κατά το ήμισυ άνθρωπος και κατά το ήμισυ φίδι. Δίδαξε τους κατοίκους πολλές τέχνες, καθώς και τα ταφικά έθιμα, και αποφάσισε ποιος θεός θα προστάτευε την πόλη.

Υπήρχαν δύο υποψήφιοι: η θεά Αθηνά και ο θεός Ποσειδώνας. Προκειμένου να αποδείξουν την αξία τους, και ίσως να δωροδοκήσουν τον λαό, ο καθένας παρουσίασε ένα δώρο. Ο Ποσειδώνας χτύπησε την τρίαινα του στο βράχο της Ακρόπολης, και από ξεπήδησε μια πηγή με αλμυρό νερό. Ο κόσμος έτρεξε να πιει το νερό, αλλά το νερό δεν ήταν πόσιμο γιατί ήταν θαλασσινό, δεδομένου ότι ο Ποσειδώνας ήταν θεός της θάλασσας. Τότε η Αθηνά άγγιξε το έδαφος, και φύτεψε μια ελιά. Αυτό αποδείχθηκε ότι ήταν ένα δώρο πολύ πιο χρήσιμο από το θαλασσινό νερό και έτσι ο Κέκροπας αποφάσισε ότι η Αθηνά θα είναι ο προστάτης της πόλης - με τον τρόπο αυτό η πόλη πήρε το όνομα της. Το ξύλινο άγαλμα της Αθηνάς που βρισκόταν αρχικά στην Ακρόπολη πίστευαν ότι είχε πέσει από τον ουρανό.

Ιστορία . Η Ακρόπολη πιστεύεται ότι κατοικήθηκε τουλάχιστον από την 7η χιλιετία π.Χ.. Κατά τη διάρκεια του μυκηναϊκού πολιτισμού υπήρχαν τείχη χτισμένα γύρω από την Ακρόπολη και υπάρχουν στοιχεία ότι υπήρχε ένα μυκηναϊκό ανάκτορο εδώ. Ο τάφος του Κέκροπα επίσης βρισκόταν εδώ, και οι Αθηναίοι διατηρούσαν ένα φίδι εδώ - συμβολίζοντας τον πρώτο τους βασιλιά. Υπήρχαν επίσης και άλλοι τάφοι και ναοί , όλοι συνδεδεμένοι με βασιλιάδες, ήρωες και θεούς που είχαν να κάνουν με την Αθήνα.

Τον 6ο αιώνα π.Χ. η Ακρόπολη είχε αλλάξει σημαντικά. Δεν ήταν πλέον ένας τόπος για παλάτια, αλλά είχε μετατραπεί περισσότερο ως ένας ιερός τόπος. Κάθε χρόνο πραγματοποιούνταν μια τεράστια πομπή προς την Ακρόπολη και το ξύλινο άγαλμα της Αθηνάς ντυνόταν και γίνονταν θυσίες προς τιμή της Αθηνάς. Οι αγώνες, τα Παναθήναια, ήταν επίσης πολύ σημαντικά. Τα Παναθήναια, περιλάμβαναν μουσικούς και αθλητικούς διαγωνισμούς και ο νικητής τιμότανε με ένα αμφορέα με λάδι δεδομένου ότι η ελιά ήταν το ιερό δέντρο της Αθηνάς. Όταν οι Ρωμαίοι κατέλαβαν την Ελλάδα κατά τον 2ο

αιώνα π.Χ., πολλά από τα ιερά λεηλατήθηκαν. Αγάλματα και άλλα έργα τέχνης μεταφέρθηκαν στην Ρώμη από την Ολυμπία και τους Δελφούς, για παράδειγμα, αλλά η Ακρόπολη παρέμεινε ανέπαφη και ορισμένοι από τους ρωμαίους αυτοκράτορες έκαναν μερικές προσθήκες. Κατά το 2ο αιώνα μ.Χ. ο Ηρώδης ο Αττικός κατασκεύασε το περίφημο θέατρο που και μέχρι σήμερα, οι Αθηναίοι απολαμβάνουν συναυλίες και μπαλέτα.

Κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα αρκετοί από τους ναούς της Ακρόπολης μετατράπηκαν σε χριστιανικές εκκλησίες. Πολύ χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι ο Παρθενώνας, που ήταν ναός αφιερωμένος στην παρθένα θεά Αθηνά, τώρα έγινε μια εκκλησία αφιερωμένη στο παρθένο Μαρία. Όταν οι Τούρκοι ήρθαν προς το τέλος του 16ου αιώνα, ο Παρθενώνας μετατράπηκε σε τζαμί. Μέχρι τον 17ο αιώνα ο ναός ήταν σχετικά σώος, αλλά το 1687 οι Βενετοί με τον ναύαρχο Μοροζίνη βομβάρδισαν την Ακρόπολη και ένα βλήμα έπληξε τον Παρθενώνα, τον οποίο οι Τούρκοι που χρησιμοποιούσαν ως αποθήκη για την πυρίτιδα. Ο ναός εξερράγη και για το λόγο αυτό ο ναός δεν έχει οροφή σήμερα.

Παρθενώνας : Κατά τη διάρκεια των Περσικών πολέμων του 5ου αιώνα οι Αθηναίοι άρχισαν να χτίζουν τον Παρθενώνα, αλλά οι Πέρσες έκαψαν την Ακρόπολη. Κατά τη διάρκεια της εποχής Περικλή, τη λεγόμενη Χρυσή Εποχή, η Ακρόπολη πήρε τη μορφή που βλέπουμε σήμερα. Ξεκινώντας στα μέσα του 5ου αιώνα, χτίστηκαν ο Παρθενώνας, τα Προπύλαια και ένα τεράστιο χάλκινο άγαλμα της Αθηνάς. Ο Παρθενώνας είναι το μεγαλύτερο κτίριο στην κορυφή της Ακρόπολης αφιερωμένος στην Αθηνά. Κατασκευασμένος σε δωρικό ρυθμό εξ ολοκλήρου από λευκό πεντελικό μάρμαρο Σχεδιάστηκε από τον Ικτίνο και τον Καλλικράτη, με γλυπτά του Φειδία. Το πιο εκπληκτικό αρχιτεκτονικό επίτευγμα του Παρθενώνα είναι η αρμονία αυτού του τεράστιου κτιρίου με το τοπίο της Αττικής. Η εξωτερικοί πυλώνες του Παρθενώνα δεν είναι ακριβώς ευθείς αλλά είναι ελαφρώς κυρτοί ώστε να δίνουν μια οπτική ψευδαίσθηση ευθείας από όποια γωνία κοιτάξουμε. Η γλυπτική αποτελείται από ένα γιγαντιαίο χρυσελεφάντινο άγαλμα της Αθηνάς (ο Φειδίας χρησιμοποίησε για τη δημιουργία του αγάλματος ξύλο, ελεφαντόδοντο και χρυσό, δυστυχώς, το άγαλμα εξαφανίστηκε κατά τη διάρκεια του μεσαίωνα), μια συνεχή ζωφόρο ζώνη στο εσωτερικό της κιονοστοιχίας που απεικόνιζε την Πομπή των Παναθηναίων και μεταξύ άλλων, σκηνές από την Μάχη των Λαπήθων και των Κενταύρων. Ο ναός ήταν ασυνήθιστος δεδομένου ότι είχε δύο αίθουσες στο σηκό του, η μικρότερη αίθουσα, ο ναός (Παρθενών), ήταν αφιερωμένος στην παρθένο θεά Αθηνά, που τελικά δάνεισε την επωνυμία του σε ολόκληρο το κτίριο. Στην μεγαλύτερη αίθουσα στεγάζονταν το άγαλμα της Αθηνάς του Φειδία, το οποίο πολύ αργότερα καταστράφηκε. Ο Παρθενώνας αργότερα χρησιμοποιήθηκε διαδοχικά ως βυζαντινή εκκλησία, ως ρωμαϊκή εκκλησία, και τελικά σαν τουρκική πυριτιδαποθήκη. Στις 16 Σεπτεμβρίου,

1687, ένα απευθείας χτύπημα από το βενετικό πυροβολικό του Μοροζίνη χτύπησε την πυριτιδαποθήκη στον Παρθενώνα καταστρέφοντας το αριστούργημα που στέκονταν ανέπαφο για 2000 χρόνια.

Προπύλαια : Άλλο ένα μνημείο στον ιερό βράχο της Ακρόπολης είναι τα Προπύλαια που χτίστηκαν από τον Μνησικλή κατά τη διάρκεια του χρυσού αιώνα του Περικλή . Τα Προπύλαια, που βρίσκονται στο δυτικό άκρο του λόφου, είναι η πύλη εισόδου της Ακρόπολης. Αν και δεν ολοκληρώθηκαν ποτέ, η σημερινή δομή έγινε το 437 πΧ από τον Μνησικλή. Η πύλη προορίζονταν να αντικαταστήσει μια προηγούμενη πύλη που κατασκευάστηκε την εποχή του Πεισίστρατου το 530 πΧ. Η εσωτερική και εξωτερική κιονοστοιχία είναι δωρικού ρυθμού, υπενθυμίζοντας εκείνη του Παρθενώνα, αν και είναι πολύ πιο σοβαρή. Στο εσωτερικό έχει πιο λεπτούς κίονες ιωνικού ρυθμού. Στην κεντρική πύλη υπάρχουν δυο αίθουσες, η μία χρησιμοποιήθηκε ως πινακοθήκη και η άλλη, αν και δεν ολοκληρώθηκε ποτέ, πιθανότατα προορίζονταν ως γλυπτοθήκη.

Ναός της Απτέρου Νίκης : Ο ναός της Απτέρου Νίκης βρίσκεται νοτιοδυτικά των Προπυλαίων, χτισμένος πάνω σε παλαιά μυκηναϊκή οχύρωση. Είναι το μοναδικό πλήρως Ιωνικού ρυθμού κτίριο στην Ακρόπολη, είχε σχεδιαστεί από τον αρχιτέκτονα Καλλικράτη σε ένα λεπτό ύφος, με τέσσερις κίονες στην μπροστινή και στην πίσω βεράντα. Ο ναός παρέμεινε ανέπαφος μέχρι το 1686, όταν οι Τούρκοι αποσυναρμολόγησαν τα μάρμαρα κτιρίου για να τα χρησιμοποιήσουν για οχυρώσεις. Ο ναός αναστηλώθηκε μερικώς το 1836 και στη συνέχεια με μεγαλύτερη προσοχή από τον Μπαλάνο και Ορλάνδο το 1935. Ο ναός ήταν αφιερωμένος στη νίκη των Αθηναίων κατά τη διάρκεια των Περσικών πολέμων και ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της μάχης του Μαραθώνα και τη ναυμαχία της Σαλαμίνας.

Ερέχθειο : Ο ναός του Ερεχθείου κτίστηκε επίσης κατά τη διάρκεια της χρυσής εποχής στο τέλος του 5ου αιώνα στην περιοχή, όπου φύτεψε η ελιά που η Αθηνά προσέφερε στους Αθηναίους. που ήταν το τελευταίο, πιο περίπλοκο, καθώς και πιο πλούσια στολισμένο από τα κτίρια της εποχής του Περικλή. Η δομή του σε δύο επίπεδα (λέγεται ότι σχεδιάστηκε από τον αρχιτέκτονα Μνησικλή) χρησίμευσαν για να φιλοξενήσουν ιερούς χώρους. Το επάνω μέρος του ναού προς τα ανατολικά, περιείχε ένα ιερό αφιερωμένο στην Αθηνά Πολιάδα, σε ένα χαμηλότερο επίπεδο στη δυτική άκρη ήταν τρία μικρότερα τμήματα αφιερωμένα σε τοπικούς θεούς και τον Ποσειδώνα. Η μεγάλη βεράντα στα βόρεια, που περικλείεται από κομψούς ιωνικούς κίονες, προστάτευε μια πέτρα που πιστεύεται ότι είχε χτυπηθεί από την τρίαινα του Ποσειδώνα.

Το Ερέχθειο είναι περισσότερο γνωστό για τις Καρυάτιδες στη νότια πλευρά, με θέα τον Παρθενώνα. Η στέγη του στηρίζεται σε έξι Καρυάτιδες, στήλες

γυναικείων μορφών. Η σημερινές Καρυάτιδες είναι αντίγραφα, τα πρωτότυπα αγάλματα βρίσκονται σήμερα στο νέο Μουσείο της Ακρόπολης.

Ελγίνια Μάρμαρα : Ο Λόρδος Έλγιν έφτασε στην Αθήνα το 1800 από την Αγγλία για να κάνει μια μελέτη των μνημείων της Ακρόπολης. Εξασφάλισε μια γραπτή άδεια από τον Μεγάλο Βεζίρη της Κωνσταντινούπολης να διεξάγει ανασκαφές γύρω από τα θεμέλια της Ακρόπολης. Εξαγόρασε τη σιωπή των Οθωμανών αξιωματούχων και απογύμνωσε από τον Παρθενώνα από τα γλυπτά του, προκαλώντας ανυπολόγιστη ζημιά στο μνημείο. Πριόνισε το πίσω μέρος της ζωφόρου και έκοψε τμήματα από τον Παρθενώνα και από το Ερεχθείο. Διαμέλισε έτσι ένα από τα πιο σημαντικά έργα τέχνης στην ιστορία της ανθρωπότητας, που είχε παραμείνει σε μεγάλο βαθμό ανέπαφο για περισσότερο από 2000 χρόνια. Μέσα σε 2-3 χρόνια είχε ολοκληρώσει το έργο της αφαίμαξης, ακόμη και να φτάσει στο σημείο να αφαιρέσει μια από τις Καρυάτιδες. Πολλοί διανοούμενοι και άνθρωποι των γραμμάτων και της τέχνης τόσο από το Ηνωμένο Βασίλειο όσο και από τον υπόλοιπο κόσμο καταδίκασαν αυτή την πράξη. Ανάμεσά τους ο Λόρδος Βύρων που καυτηριάζει την πράξη σε ποιήματα. Ακόμη και το βρετανικό κοινοβούλιο κατονόμασε επώνυμα τον Έλγιν ως αρχαιοκάπηλο και καταστροφέα των αρχαιοτήτων και αμφισβήτησε την ιδιοκτησία του, με τα μάρμαρα. Ωστόσο το 1816 η βρετανική κυβέρνηση τα αγόρασε από τον λόρδο Έλγιν και από τότε φυλάσσονται στο Βρετανικό Μουσείο. Η ελληνική κυβέρνηση με την υποστήριξη πολλών ανθρώπων του πνεύματος σε όλο τον κόσμο και των απλών ανθρώπων ζητά εδώ και δεκαετίες την επιστροφή τους στην Ελλάδα. Παρόλα αυτά η Ακρόπολη κατάφερε να επιβίωση χιλιάδες χρόνια τώρα και μόνος εχθρός της είναι ρύπανση της σύγχρονης Αθήνας . Το πρόβλημα ήταν γνωστό εδώ και πολλές δεκαετίες τώρα, αλλά ακόμα δεν έχει βρεθεί στην πραγματικότητα μια ιδανική λύση.

Μουσείο Ακρόπολης :Το νέο μουσείο της Ακρόπολης βρίσκεται στη νότια πλαγιά της Ακρόπολης στην οδό Μακρυγιάννη και Διονυσίου Αρεοπαγίτου ακριβώς στο σταθμό του μετρό Ακρόπολης. Το μουσείο δόθηκε στο κοινό το 2008. Μέσα σε αυτό υπάρχουν διάφορα έργα τέχνης από τους ναούς και τα άλλα κτίρια της Ακρόπολης, τα αγάλματα των Καρυάτιδων και τμήματα της μετώπης του Παρθενώνα.